

Sygn. akt IX K 306/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach, Wydział IX Karny

W składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Czarnecki

Protokolant: sekr. sąd. Aleksandra Król

W obecności Prokuratora – R. O.

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 roku

na posiedzeniu sprawy przeciwko

M. S., synowi J. i E. z domu M., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lipca 2015 roku w K., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia odzieży damskiej i męskiej w ilości 5 sztuk o łącznej wartości 624,95 na szkodę sklepu (...),

tj. przestępstwo z art. 278 § 1 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego M. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 278 §1 k.k. i za to na podstawie art. 278 §1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 §1 i §5 k.k. na poczet orzeczonej wobec M. S. w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zalicza okres pozbawienia wolności w sprawie w rozmiarze 1 (jednego) dnia, tj. od godz. 14:00 dnia 12 lipca 2015 roku do godz. 10:40 dnia 13 lipca 2015 roku;

III. na podstawie art. 627 §1 k.p.k. zasądza od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 508 zł (pięćset osiem złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłat.

SSR Krzysztof Czarnecki

Sygn. akt IX K 306/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W dniu 12 lipca 2015 r. około godz. 13:00 M. S. wszedł do sklepu (...) znajdującego się w Galerii (...) w K. na ul. (...). Będąc w tym sklepie (...) postanowił dokonać kradzieży i zabrał dwie koszulki o wartości 54,99 zł każda, koszulkę o wartości 34,99, kąpielówkę o wartości 79,99 złotych i płaszcz o wartości 399,99 złotych. M. S. z zabranymi rzeczami skierował się w stronę wyjścia ze sklepu, a następnie z niego wyszedł. Kiedy przeszedł przez bramki zabezpieczające

rozległ się sygnał alarmowy i M. S. zaczął uciekać, jednak po chwili został on ujęty przez pracowników ochrony. Zabrane przez M. S. rzeczy zostały odzyskane.

dowód: zeznania S. G. (k. 7 – 8), wyjaśnienia M. S. (k. 20 – 21), protokół oględzin płyty CD z nagraniem z monitoringu (k. 46 – 54)

M. S. ma 29 lat, jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie średnie, bez zawodu, utrzymuje się z renty w wysokości 440 zł. Leczył się psychiatrycznie. Biegli stwierdzili u niego organiczne zaburzenia osobowości i stwierdzili, że w czasie czynu znajdował się w stanie upicia alkoholowego zwykłego jednak miał on zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem. M. S. był karany w 2013 r. za czyn z art. 278 §1 k.k.

dowód: oświadczenie oskarżonego w czasie postępowania przygotowawczego (k. 20), opinia sądowo – psychiatryczna (87 – 89), odpis wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy w Kielcach w sprawie II K 209/13 (k. 36).

W toku postępowania przygotowawczego M. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w których opisał w jaki sposób dokonał kradzieży odzieży ze sklepu (...) (k. 21). Na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, potwierdził jednak wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. (k. 121)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie nie budził wątpliwości albowiem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które były zbieżne z zeznaniami świadka S. G..

Z zeznań S. G. wynikało, że w dniu 12 lipca 2015 roku, kiedy pracował jako pracownik ochrony w sklepie (...) w Galerii (...), widział jak M. S. brał z wieszaków odzież i wkładał ją sobie w spodnie, a później wziął jeszcze płaszcz i wyszedł ze sklepu bez płacenia za towar. Świadek zeznał, że M. S. został ujęty. Świadek wskazał również wartość skradzionych przez M. S. rzeczy. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że będąc w sklepie (...) schował za swoją odzież, którą miał na sobie, różne ubrania i wyszedł ze sklepu bez płacenia. Wyjaśnił, że kiedy zapiszczały bramki zaczął uciekać, ale został zatrzymany.

Z uwagi na to, że wyjaśnienia oskarżonego M. S. i zeznania świadka S. G. były ze sobą zbieżne, a także znajdowały potwierdzenie w protokole oględzin płyty CD-R z nagraniem z monitoringu, Sąd ocenił jako wiarygodne zarówno wyjaśnienia oskarżonego, jak i zeznania świadka S. G..

Okoliczności dotyczące karalności oskarżonego Sąd ustalił na podstawie odpisu wyroku (k. 36) i informacji o osobie z K. (k. 33). Dokumenty te nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności.

Stan poczytalności oskarżonego Sąd ustalił na podstawie opinii sądowo-psychiatrycznej (k. 87 – 89). Opinia ta jest jasna, spójna i logiczna. Została wydana przez osoby posiadające odpowiednią wiedzę i kompetencję do jej wydania, dlatego Sąd podzielił wnioski z niej płynące. Z opinii tej wynikało, iż oskarżony M. S. w czasie krytycznym miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem, a także jest zdolny do samodzielnej obrony.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wskazuje jednoznacznie na to, że oskarżony M. S. w dniu 12 lipca 2015 r. około godz. 13:00 ze sklepu (...) znajdującego się w Galerii (...) w K. na ul. (...) dokonał kradzieży dwóch koszulek o wartości 54,99 zł każda, koszulki o wartości 34,99, kąpielówek o wartości 79,99 złotych i płaszcz o wartości 399,99 złotych, wszystko o łącznej wartości 624,95 zł.

Zgodnie z art. 278 §1 kk kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Kwotą, która określa czy zabór danej rzeczy stanowi przestępstwo czy też wykroczenie z art. 119 §1 kodeksu wykroczeń jest wartość 1/4 minimalnego wynagrodzenia. Wartość ta w dacie czynu popełnionego przez

oskarżonego wynosiła 437,50 zł. Oskarżony dokonał zaboru mienia o wartości 624,95 zł, w związku z tym czyn ten stanowi przestępstwo z art. 278 §1 k.k. Oczywistym jest również, że odzież ta nie była własnością oskarżonego, a więc była dla niego cudzymi rzeczami ruchomymi.

Oskarżony M. S. działał z zamiarem z zamiarem bezpośrednim, tj. chciał dokonać kradzieży mienia i tego dokonał.

Przesłanką konieczną do przypisania sprawcy odpowiedzialności za popełnione przestępstwo jest wykazanie mu winy. (...) bywa określana jako możliwość uczynienia sprawcy zarzutu, że w chwili kiedy dokonywał zarzucanego mu czynu miał pełną możliwość wyboru sposobu swego zachowania i nie będąc ograniczonym w tej swobodzie wybiera zachowanie spełniające znamię czynu zabronionego, choć mógł zachować się w sposób odmienny, zgodny z prawem i nie naruszający norm prawnych. Wina w przypadku M. S. nie budzi wątpliwości. Stopień winy oskarżonego określić należy jako wysoki. Zważyć należy, że oskarżony miał pełną możliwość zachowania się zgodnego z prawem, gdyż żadne czynniki, ani zewnętrzne, ani wewnętrzne nie ograniczały go w możliwości wyboru swego zachowania. Poczytalność i stan zdrowia psychicznego M. S. nie budziły żadnych wątpliwości. Nie można również przyjąć, żeby oskarżony działał pod wpływem błędu, co do przestępności czynu polegającego na zaborze cudzej rzeczy. Nie ma wątpliwości, że w świadomości przeciętnego, dorosłego człowieka znajduje się wiedza, że zachowanie takie jest niezgodne z obowiązującym porządkiem prawnym. Brak jest również podstaw, by uznać, że zachodziły jakiegokolwiek inne przesłanki, które wyłączałyby lub ograniczały możliwość właściwego zachowania się oskarżonego, jak działanie w stanie wyższej konieczności.

Przestępstwem zgodnie z art. 1 §2 kk może być tylko czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest większa niż znikoma. Społeczna szkodliwość czynu oskarżonego w przedmiotowej sprawie jest wysoka. Taka ocena Sądu wynika głównie ze znaczenia normy prawnej jaka została naruszona działaniem oskarżonego. Prawo własności jest jednym z najważniejszych dóbr prawnych chronionych Konstytucją RP i szeregiem innych ustaw. M. S. działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Działanie oskarżonego było zuchwałe. Zabierając odzież ze sklepu oskarżony zrobił to w obecności wielu osób. Działał z przekonaniem, że pozostanie bezkarny, nie da się bowiem w inny sposób wytłumaczyć jego zachowania. Swym zachowaniem oskarżony okazał pogardę dla podstawowych dóbr chronionych prawem i reguł współżycia w społeczeństwie. Kierował się chęcią łatwego i szybkiego wzbogacenia kosztem innej osoby. Wartość skradzionego mienia nie była jednak wysoka.

Zgodnie z art. 53 §1 k.k. Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu karą która będzie adekwatna dla oskarżonego, zarówno pod względem społecznej szkodliwości jego czynu, będzie odpowiadać stopniowi winy oraz będzie realizować cele prewencji tak indywidualnej jak i ogólnej będzie kara 3 miesiące pozbawienia wolności.

Okolicznościami obciążającymi oskarżonego wziętymi pod uwagę przy wymiarze kary były: dotychczasowa karalność oskarżonego za przestępstwo przeciwko mieniu, okazanie całkowitego lekceważenia dla obowiązującego porządku prawnego, a nadto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oraz wysoki stopień winy. Oskarżony okazał jednak skruchę i przyznał się do popełnienia przestępstwa. Skradziona odzież została odzyskana.

Mając na uwadze wyżej wspomniane okoliczności Sąd uznał, że kara 3 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą najbardziej odpowiednią dla oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 69 §1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia

powrotowi do przestępstwa. Przepis ten dotyczy zarówno kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania jak i bez warunkowego zawieszenia wykonania.

M. S. w czasie popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem niniejszego postępowania był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia ... w sprawie ... na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby ...

Z uwagi na aktualną treść art. 69 §1 k.k. brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec M. S..

W ocenie Sądu tak ukształtowane orzeczenie o karze odpowiada winie oskarżonego i społecznej szkodliwości społecznej jego czynu, czyniąc jednocześnie zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Kara pozbawienia wolności powinna wywrzeć pozytywny wpływ na oskarżonego i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia kolejnego przestępstwa.

W związku z tym, że oskarżony był zatrzymany Sąd na podstawie art. 63 §1 i §5 k.k. na poczet orzeczonej wobec M. S. w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności zaliczył mu okres pozbawienia wolności w sprawie w rozmiarze 1 (jednego) dnia, tj. od godz. 14:00 dnia 12 lipca 2015 roku do godz. 10:40 dnia 13 lipca 2015 roku;

Na koszty sądowe w niniejszej sprawie złożyły się: 40 zł tytułem ryczałtu za doręczenie wezwań i pism w sprawie, 30 zł tytułem opłaty za uzyskanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego, 60 zł tytułem opłaty od kary pozbawienia wolności 378 zł tytułem kosztów opinii sądowo - psychiatrycznej.

Na podstawie art. 624 §1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych całości uznając, iż z uwagi na to, że oskarżony jest rencistą, osiągającą niskie dochody poniesienie przez niego wysokich kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

SSR Krzysztof Czarnecki